

י' סס כנרייחא
 פ' טור הנחלק
 לשיב חלק חילון
 ללך השער נקרא
 קלף והחלק
 הסגרי ללך הכשר
 נקרא דוכסוטוס
 [פי' מפני שהוא
 נגרי ומחוקק
 מני' הגדול והס'
 יוצר גילס וקליס] כ טור
 נכס יריו ס"ק דמנילה וכתבו
 הר"ף והר"ש נהי סית [סירוש של
 טור זכי ובאר חיה] ל מימרא דרב
 אמי מנילה
 דף ע"ג ופ"י רש"י ורמ"ם
 נס"ו מה' סית והביאו הטור
 ב טור נכס ר"י נפרוש מסכת
 כופרים ופ"י ג נרייחא סנה
 דף ק"ז

יוצר מוכתרים מגויל וכותבין עליהם לכתחילה ללך כשר ואין כותבין עכשיו על הגויל (ר"י מינן סימן ט"ו) ואם
 שינה וכתב על קלפים שלנו כמקום שער פסול (א"ז הלכות חפ"ל) מיהו י' מקילין בזה: (טור ופ"ט
 וענ"י) ד יכתב מקצתו על הגויל ומקצתו על הקלף פסול אבר אם עשה חציו גויל וחציו
 צבאים אעפ"י שאינה מצוה מן המוכתר כשר: (ועיין לקמן סימן ר"ל) ה ספר תורה צריך
 שרטוט לואם כתבו בלא שרטוט פסול פקדא ישרטט בעופרת וכווצא בו שצובע:
 ו ספר תורה צריך שיכתבו בדיו שהעשוי בעשן השמני שריו במי עפצים:
 ודכתחילה

י' סס כנרייחא
 פ' טור הנחלק
 לשיב חלק חילון
 ללך השער נקרא
 קלף והחלק
 הסגרי ללך הכשר
 נקרא דוכסוטוס
 [פי' מפני שהוא
 נגרי ומחוקק
 מני' הגדול והס'
 יוצר גילס וקליס] כ טור
 נכס יריו ס"ק דמנילה וכתבו
 הר"ף והר"ש נהי סית [סירוש של
 טור זכי ובאר חיה] ל מימרא דרב
 אמי מנילה
 דף ע"ג ופ"י רש"י ורמ"ם
 נס"ו מה' סית והביאו הטור
 ב טור נכס ר"י נפרוש מסכת
 כופרים ופ"י ג נרייחא סנה
 דף ק"ז

קול יעקב

יהיו הטעיות רבים באופן שיהיה הס"ח מנומר פסול
 וכן נוהגים פה בגדלד יע"א אם נמלא טעוה בס"ח שחסר
 תיבה או שתי קולפים הגויל וכותבים על מקום הנקלק
 וצריך לזהר באופן שלא יהיה מנומר:

(ג) **קלף** שאחר עיבוד מושחין אותו בלבע לבן ועי"ז
 הקלף חלק אין לפסול מטעם דמפסיק הבלבע
 מאחר שהוא רבוק ואדרכא יש מנייה להמנחות במלות
 לקיים זה אלי ואנוהו, הרב פמ"א ח"ג ס' ל"ב, והב"ד
 הכרי'י אוח ו' זכ"ל ח"ד אוח ס', אמנם מקום שנהגו
 כך בלבע ה"ז צריך לזהר מאד בזה שיהיה הבלבע הלכן
 דק הרבה שלא יהיה בו מחשות ע"ג הקלף שאל"כ ע"י
 הגליה והפתיחה יקפון מן הבלבע ה"ז ויהיה פרוזים
 באותיות והפסל ויהיה ברכה לבטלה ח"ו ועוד שאין
 מקיימין המצוה ולאחזו ראינו כמה פעמים שקפן הדיו מן
 האותיות והיו פרוזים ופסולים וע"כ כל הירא וחרד לדבר
 ה' העוסק במלאכה הבלבע ה"ז צריך שישים יראת ה' לנגד
 עיניו המיד לכל יהיה מחטיא את הרבים ח"ו בניסול
 המנוה וכברכה לבטלה וישגיח מאד ע"ז בעשיית הבלבע
 שלא יהיה רע או עב ואח"כ יגרוס יקפון דיו מן האותיות
 ויהיה פסולים ופרוזים ויוקר החיוב מוטל על הב"ד שכל
 מקום ומקום להשיג ע"ז ועליהם הנא ברכה עוב:

(ג) **סעי'** ה' ולא ישרטט בעופרת וכו' כחב הטור נכס
 ר"י רמ"ש במסכת סופרים מסדנלין בקנה לא
 בא לאפיקי סין אלא עופרת וכיוצא בו שצובע עכ"ל
 וכחב המרדכי בהלק"ט נכס רבינו שמהה שלשון שרטוט
 הוא נמה וחרין שיהא ניכר וקיים לעולם כגון לשרטט
 כבדול ולא סגי בשרטוט כדי שיהא ניכר לטופר שיחוב
 כשהו יעו"ש כב"י ש"ג אוח כ"ג ועיין בדברינו לא"ח ס'
 ל"ב איה לא:

(ד) **וצריך** (שרטט קודם הכתיבה אבל אחר הכתיבה
 לא מהני ואפי' אם כתב איזה טעוה
 ונררו ועי"ז נמחק השרטוט צריך לשרטט מחדש ואח"כ
 יחובו להקן הטעוה. מלא"ש כלל ה' אוח א' קתה הכופר
 ס'

בגדלד יע"א כשלא היו עבדנין ישראל היו מסמנין הטורות
 ונותנים אותם לתוך הסיד ישראל כידיהם ואומרים עורות
 אלו אכתו מעבדנין לשכ קדושה ס"ח וכו' ואומרים ג"כ
 לנו לעבדן לשכ קדושה ס"ח. ועיין בדברינו לא"ח ס'
 ל"ב אוח ל"ז:

(ו) **וצריך** שיאמר לנכרי שיצדנו לשמו סמוך בנבע
 שהוא נותן את העורות לתוך הסיד ולא
 מהני מה שאומר לו קידם לכן ואם יש לנכרי פועלים
 ג"כ נכרים אזי ג"כ לריכס הפועלים ההם לעמוד שם
 כשהוא מניח לעבדן לשמן מלא"ש כלל ג' אוח ה"ו קה"ס
 ס' ב' אוח ה' ואע"ג דמדברי מרן ב"י משמע אם מניח
 ישראל בתחלה לתוך הסיד לשמה ולא אמר לנכרי כלום
 ואח"כ מעבדן הנכרי הו מעבדן לשמה מ"מ מב"ח משמע
 אם נותן ישראל עורות בעבוד ולא אמר לנכרי כלום אסור
 ויש לחוש בדבריו עיין פרמ"ג א"ח ס' ל"ב אוח י"א:
 (א) **ואם** יש עבדנין ישראל לכתחלה יעבד ע"י ישראל
 ואע"ג דלדעת מרן אם ישראל מניחם לתוך
 הסיד מותר לעבד ע"י נוי לכתחלה ואפי' כיש עבדנין
 ישראל מ"מ יש מחמירין בית חדש לבוש א"ח ס' ל"ב
 סעי' ט' מחליח השקל שם סעי' י"א רבינו זלמן שם
 סעי' י"ב מלא"ש כלל ג' אוח ה' קתה הכופר ס' ב'
 כ"ה ה' מחיל המלוואים באניה דיונה שרק ו' אוח ב':
 (ב) **סעי'** ד' כתב מקלחו על הגויל ומקלחו על הקלף
 וכו' עיין פ"ח אוח י"ב שכתב נכס ספר
 חמודי דניאל כי לכאורה נראה דוקא מקלחו על הגויל
 ומקלחו על הקלף כלומר הרבה מגויל והרבה מקלף אבל
 לעשויה מטליח אחת או שתיים אין קפידא וכן כחב בשבועה
 יבין ובעוה ח"א סוף ס' כ"ד ס"ח של גויל חסר חיבות
 או פסוקים ונררו ממנו כמה שורות ונחלבן לא קרינן
 ביה מקלחו על הגויל ומקלחו על הקלף אלא דהוי
 כמניח עי"ש והביאו בספר דר"א ס' י"ז אוח י"ז וכתב
 שם אוח י"ח סופרים המניחים מהנכס לנרור שטה כדי
 לכתוב תיבה או שתיים שסמרוה ואין לערער עליהם ואם